

[Bertel Pedersen.]

komme fra specielt de bornholmske pengeinstitutter, så kan jeg ikke tænke mig, at det bliver de store beløb, vi kan fremskaffe, uden at det går ud over andre ting. Så vi håber trods alt på, at man eventuelt sammen med Bornholms amtsråd eller de repræsentanter, der har været herovre, kan finde en løsning, sådan at vi kan få et godt resultat og skaffe både flere penge og mere erhvervsliv til Bornholm.

Vedrørende rigshospitalet har vi en god ordning, men efter den nye kommunalreform er amterne så store, at de skal klare alle specialbehandlinger o. lign., og Bornholm er jo et selvstændigt amt; alle de øvrige amter bygger deres hospitaler på grundlag af 250.000 indbyggere, og vi har knap 50.000, derfor står vi i den situation, at vi ikke kan udføre de specialistbehandlinger, der skal kunne udføres ved et moderne hospital. Derfor rejser vi spørgsmålet, inden kommunalreformen og sygehusreformen er afsluttet, så vi er sikre på, at de fastboende bornholmere, når de kræver specialbehandling, stadig væk kan blive behandlet på rigshospitalet. Det forstår jeg at der er en meget positiv indstilling til.

Det samme gælder tanken om kystvejen, som har fået en velvillig behandling. Og så vidt jeg forstår på handelsministeren, har ministeren for offentlige arbejder vedrørende lufthavnen taget den stilling, at der ikke sker nogen ændring i de første mange år, i hvert fald slet ikke før der er balance i lufthavnsforetagendet.

Forslaget om et forskningsinstitut vedrørende forurening blev stillet, fordi man læser i rekommandation nr. 30 af 1970, at de nordiske stater skal træde sammen og forhandle med Østersøstaterne om at skabe en forskning vedrørende forureningen af Østersøen. Vi peger på, at såfremt man finder en løsning under disse forhandlinger, ville det være rigtigt at lægge et sådant forskningsinstitut på Bornholm; vi ville gerne være i god tid og undgå, at regeringen glemmer Bornholm dér; Bornholm har jo en central placering i Østersøen, og kommer der et forskningsinstitut, var det rimeligt at lægge det på Bornholm.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) nævnte de problemer, ø-samfundene har; det er rigtigt, som det blev sagt, at Bornholm er et selv-

stændigt amt og ikke har noget bæredygtigt amt, som kan hjælpe i økonomisk henseende; man er selvstændig, og man ligger for sig selv.

Når vi fra socialdemokratiet har stillet forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af støtteforanstaltninger, er det som sagt, fordi vi kunne se, at egnsudviklingsloven ikke har fristet nye industrier til at placere sig på øen.

Der er også andre områder i Danmark, hvor egnsudviklingen trods loven ikke giver de forventede resultater, og de områder vil vi da også tage op til undersøgelse inden for socialdemokratiet og derefter stille forslag om støtteforanstaltninger efter det behov, de pågældende områder kan have; de er jo sikkert helt andre end dem, vi har.

Det kan ikke være i landets interesse, at vi har områder, hvor fortjeneste og levevilkår når ned under et vist gennemsnit. Vi ved godt, at de mere kyniske teoretikere er af den formening, at kan man ikke eksistere, hvor man har sin bopæl, så må man flytte hen, hvor der er eksistensmuligheder. Vi mener, at det må være mere rigtigt, at man, så vidt det er muligt, søger at forbedre levevilkårene for de bosiddende, sådan at de kan opnå tryghed i tilværelsen dér; hvor de nu engang er født og har haft deres opvækst og formet deres tilværelse. Det er også en af egnsudviklingslovens målsætninger, og virker den ikke efter sin hensigt, må vi forsøge at forbedre med særskilte støtteforanstaltninger, sådan at det mål kan opfyldes.

Bornholm er, som sagt flere gange, Danmarks mindste amt, og den geografiske beliggenhed bevirker, at netop dette område vil få stigende industrielle besværligheder, såfremt der ikke sættes noget ekstra ind, noget, der kan supplere egnsudviklingsloven og gøre fortjenstmulighederne større, fastholde en mere rimelig beskæftigelse og fastholde en befolkningstilvækst. Disse ting i fællesskab kan sikre et levestandard, der svarer til det, man har i gennemsnit i det øvrige Danmark.

Øens befolkning er ikke selv skyld i de vanskeligheder, der rammer den, men udviklingen medfører, at de, der er i den arbejdsduelige alder, forlader øen, fordi der er mangel på beskæftigelse. Vort håb er, at man her i folketinget vil være med til at vende udviklingen, sådan at en hjælp til